

Veckomöte nr 25 den 28 februari 2023

Integration i Lerum för anlända 2015-2016

Sebastian Hess

Vårvädret hade piggat upp oss så till den milda grad att vi var 40 medlemmar, 64%, som hade tagit oss till Odd-Fellowgården för tisdagsmöte. Dessutom hade vi två gäster Malou Åhman och Lasse Wallenius. Eller var det kvällens föredragshållare, Sebastian Hess, som lockat så många?

President LP började med att påminna oss om Kalevaladagen som infaller 28 februari och då speciellt om den liderlige Lemminkäinen's äventyr i det finska eposet.

När vi nu var inne på elände påminnde han om att norrsken ansågs vara ett järtecken när det sågs i Hangö 1939. "Det bådär inte gott" sa di gamle.

Till Finland, eller Åland, ska vi i alla fall åka den 28/5. Vi är så många att vi får en egen buss och det finns några biljetter kvar!

Lemminkäinen's Moder. Målning av Akseli Gallen-Kallela. Hon har hittat hans sarjade kropp i den mörka floden Tuonela.

Två välväxta 50-talister hurrade och sjöng vi för. Kjell Björkander och Hans-Olof Almquist.

Vi var många som gillade den goda laxpuddingen.

Tack till klubbmästaren och Torarica.

Ett vinlotteri hann vi med också, det var de vanliga vinnarna som fick känka hem flaskorna.

Så var det då dags för Sebastian Hess att berätta om sitt engagemang för ensamkommande flyktingar, jodå han är Manfreds son.

I Afghanistan var det vanligt att pojkar flyttade till Iran för att arbeta. Man kunde tjäna 2.000 per månad och klarade sig på hälften, den andra hälften skickades hem till familjen i Afganistan.

2014-15 blev det svårare för dem i Iran så många sökte sig till Europa för att söka jobb. Tidigare hade det kommit ca 3.000 per år till Sverige men 2014 kom 7.000 och 2015 kom rekordmånga, 35.000!

När det kom ett rimligt antal var vi solidariska och hjälpte till men när det exploderade 2015 blev vi rädda för att det skulle öka ändå mera och började begränsa deras integrationsmöjligheter. Av de som kom 2015 var 2/3 afghaner, övriga kom främst från Somalia och Eritrea.

Samarbetet med kommunen går trögt, mycket snack men ingen verkstad.

Sebastian har själv haft några boende hos sig och har på eget initiativ dragit igång aktiviteter i Ekåsagruppen. Det började med att samla in cyklar till pojkarna och växte sedan till bl.a. ett fotbollslag som väl inte vann några matcher men pojkarna aktiverades och hade roligt. De lärde sig också svenska väldigt fort.

Sebastian påpekade att det mesta skett genom ideella insatser från Röda Korset, Ekumeniakyrkan och många andra och från Sebastian själv. Från kommunen kom inte mycket hjälp vilket han är bitter över.

Sedan kom nya regler som gjorde att kommunen måste agera och erbjuda gymnasieutbildning med krav om att få ett fast jobb ganska nära inpå avslutad utbildning för att få stanna.

62 ungdomar gick igenom gymnasiet i Lerum och nu har 60 av dem fast jobb!

Många hamnar är inom vård och omsorg, bygg och logistik.

Av de som utbildats i Sverige har 3-5.000 åkt till Frankrike för att jobba, som inte utvisar till Afghanistan. Vilket slöseri med utbildad arbetskraft som gärna tar de jobb som svenska ungdomar inte vill ha.

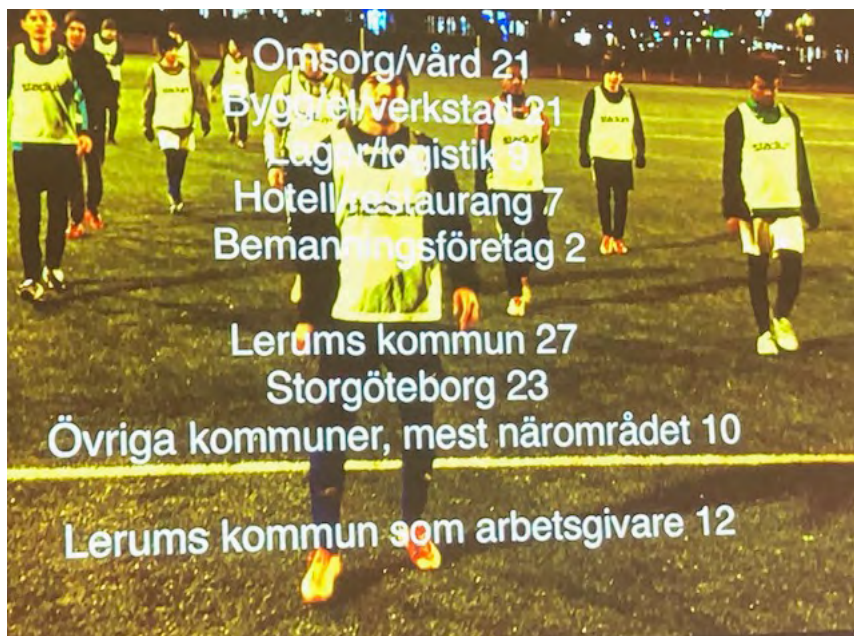
Flyktingar från Ukraina, som inte blev så många som vi trodde, har det lättare de får jobba direkt och har anpassat sig väl och klarar sig själva.

Sebastians pojkar spelar inte fotboll längre, dom hinner inte eftersom dom jobbar så mycket.

Dom har blivit försvenskade!

Vi tackade Sebastian med en stora applåd.

Nästa möte kan vi se fram emot Greger Janssons egoföredrag.

Vid datorn

Magnus Bolle